

zichzelf, doch daarvan wilde de oudste patroon niet weten. Nu waagde hij de sprong naar de zelfstandigheid. Aan de Zuidblaak huurde hij ergens op een zolder ruimte voor een atelier, een gunstig punt waar het werk hem toestroomde. Enige jaren later verhuisde hij naar Wijnstraat 109c. Het was nu 1920 en nog steeds bestond er een band met de Academie.

De Kersttentoonstelling van de Academie in 1921, waar hij zich met André Schotel, Albert Neuhuys en Henriette Reuchlin-Lucardie als leerlingen van de etscursus voorstelde, was zijn eerste expositie. Aangelokt door een kritiek, kwam een zekere Kees Schortemeijer daar kijken. Hij maakte er kennis met de 'exposant' Chabot, wat leidde tot een voor beiden belangrijke vriendschap. Schortemeijer, een verwoed verzamelaar, heeft veel werk van Chabot gekocht. Bovendien volgde hij de ontwikkeling van Chabot op de voet, onder aantekening van zijn bevindingen.

In de jaren twintig vond Chabot zijn weg als zelfstandig scheppend artiest. Hij tekende, etste, maakte houtsneden, doch nauwelijks schilderijen. Hij had veel boeken over beeldende kunst bestudeerd, hetgeen hem vertrouwd had gemaakt met het werk en leven van de groten uit het verleden. Vooral Pieter Brueghel de Oudere boeide hem. Omdat in het Kunsthistorisch Museum te Wenen van hem zoveel werk was te zien, maakte hij medio 1922 met Adri van der Plas een reis naar Wenen, waar hij werken van Brueghel en Dürer heeft bestudeerd, doch geen schilderonderwijs heeft genoten, zoals in enkele naslagwerken staat vermeld.

In 1923 wilde hij eensklaps gaan beeldhouwen. De daartoe nodige financiën kreeg hij van Schortemeijer. Tot zijn verbazing zag deze hoe Chabot zonder enige voorbereiding twee beelden hakte. Zij werden geruild voor een fiets. In datzelfde jaar vestigde een tentoonstelling in het voormalige Oudemannenhuis zo nadrukkelijk de aandacht op zijn werk, dat de kunsthandelaar Krantz naar zijn atelier klom, daar alles nauwkeurig bekeek en voor alles wat daar hing en stond f 2000 bood! Hij wilde met Chabots werk zijn nieuwe kunstzaal in Den Haag, dicht bij het Vredespaleis, openen. Daar zou veel worden verkocht en wekelijks kon Chabot dan op een cheque van Krantz f 100 incasseren. Volstrekt tegen het advies van Schortemeijer, die geen enkele kunsthandelaar vertrouwde, bezweek de schilder voor het toen bijna sensationeel aandoende bod. De Haagse expositie omvatte negen pastels, vier etsen, drie tekeningen, zes